

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 15 december 2020
(OR. en)

13750/20
ADD 1
LIMITE
PV CONS 28
RELEX 982

UTKAST TILL PROTOKOLL
EUROPEISKA UNIONENS RÅD
(utrikes frågor)
7 december 2020

INNEHÅLL

Sida

Icke lagstiftande verksamhet

3.	Aktuella frågor.....	3
4.	De transatlantiska förbindelserna	3
5.	Strategiskt oberoende	3
6.	Övriga frågor	4
	BILAGA – Uttalanden till rådets protokoll	5–9

Icke lagstiftande verksamhet

3. Aktuella frågor

Ministrarna uppmärksammade Internationella dagen för mänskliga rättigheter (den 10 december) och välkomnade antagandet av ett globalt EU-system för sanktioner avseende mänskliga rättigheter (A-punkt).

När det gäller Venezuela diskuterade rådet situationen i landet efter parlamentsvalet den 6 december, som varken kunde betraktas som fritt, rättvist eller demokratiskt. Rådet betonade att Venezuela behöver nå en politisk lösning för att bryta det nuvarande dödläget och möjliggöra leverans av det humanitära bistånd som folket är i brådskande behov av.

Vad gäller Turkiet noterade rådet de fortsatta provokationerna och hoten från Turkiets sida och diskuterade frågan inför Europeiska rådets möte.

I fråga om Georgien uttryckte rådet sitt fortsatta stöd för den demokratiska processen i landet och för EU-delegationens medlingsinsatser.

4. De transatlantiska förbindelserna

Diskussion

Rådet diskuterade EU:s prioriteringar för samarbetet med Förenta staterna. Rådet antog slutsatser om förbindelserna mellan Europeiska unionen och Förenta staterna enligt dok. 13724/20.

5. Strategiskt oberoende

Diskussion

Den höga representanten redogjorde för frågan och för de viktigaste inslag som skulle diskuteras. En diskussion fortsatte under lunchen i informell form.

6. Övriga frågor

Ministrarna såg över genomförandet av den nationella säkerhetslag som infördes i **Hongkong** den 30 juni 2020. EU kommer att fortsätta att genomföra de åtgärder som man enades om i juli 2020.

Europeiska kommissionen informerade ministrarna om att förhandlingarna om ett nytt partnerskapsavtal som ska ersätta **Cotonouavtalet** har slutförts framgångsrikt.

Sverige informerade ministrarna om resultatet av **OSSE:s** ministerrådsmöte den 3–4 december 2020.

Ministrarna krävde ett omedelbart slut på fientligheterna i **Etiopien** och efterlyste fortsatta medlingsinsatser från AU:s sida. De betonade även behovet av tillträde för humanitärt bistånd.

Rådet noterade resultatet av den internationella konferensen till stöd för den **libanesiska befolkningen**, som ägde rum den 2 december.

Ungern informerade om den senaste tidens angrepp mot den ungerska befolkningsgruppen i Transkarpaterna.

Rådet diskuterade situationen i **Belarus** och det fortsatta stödet från EU.

Rådet noterade den höga representantens avsikt att diskutera **de yttre aspekterna av migration** vid utrikesrådets nästa möte.

Rådet noterade det informella ministermöte mellan **EU27 och Latinamerika och Västindien** som Tysklands utrikesminister ska stå värd för den 14 december.

Uttalande till B-punkterna 4 och 5 om icke lagstiftande verksamhet i dok. 13600/20**Till B-punkt 4: De transatlantiska förbindelserna****UTTALANDE FRÅN POLEN OCH UNGERN**

När det gäller rådets slutsatser om förbindelserna mellan Europeiska unionen och Förenta staterna tolkar Polen och Ungern formuleringen ”jämslällldhet” (punkt 1) som syftande på jämslällldhet mellan kvinnor och män, i linje med artiklarna 2 och 3 i fördraget om Europeiska unionen.

Till B-punkt 5: Strategiskt oberoende**UTTALANDE FRÅN DANMARK**

”Danmark understryker vikten av att göra en tydlig åtskillnad mellan formella och informella diskussioner på rådsnivå. Såsom det konstaterades vid godkännandet av dagordningen måste uppgifter om detta meddelas tydligt och i god tid före rådets möten, med full hänsyn tagen till de tidsfrister som anges i rådets arbetsordning. Att ändra status för en punkt på dagordningen kort före ett rådsmöte skapar svårigheter för vissa medlemsstater vad gäller deras skyldigheter gentemot de nationella parlamenten och bör därför undvikas.”

Uttalanden till A-punkter om icke lagstiftande verksamhet i dok. 13602/20

Till A-punkt 5: **Slutsatser om den civila GSFP-pakten**
 Godkännande

UTTALANDE FRÅN POLEN OCH UNGERN

”När det gäller utkastet till rådets slutsatser om den civila GSFP-pakten tolkar Polen och Ungern formuleringarna ’att integrera [...] jämställdhet i all verksamhet’ (punkt 8) och ’att föreskriva en djupare och mera systematisk integrering av [...] jämställdhetsaspekter’ (punkt 9 strecksats 8) som syftande på integrering av jämställdhet mellan kvinnor och män, i linje med artiklarna 2 och 3 i fördraget om Europeiska unionen.

Med detta klargörande godtar Polen och Ungern förslaget om rådets slutsatser om den civila GSFP-pakten.”

Till A-punkt 6: **Slutsatser om EU:s fredsmedling**
 Godkännande

UTTALANDE FRÅN POLEN OCH UNGERN

”När det gäller rådets slutsatser om EU:s fredsmedling tolkar Polen och Ungern formuleringarna ’EU och dess medlemsstater kommer att prioritera [...] jämställdhet [...]. I detta sammanhang är jämställdhetsintegrering [...] en särskild prioritering för EU; rådet framhåller därför att särskilda åtgärder behövs i detta avseende’ (punkt 6) som syftande på integrering av jämställdhet mellan kvinnor och män, i linje med artiklarna 2 och 3 i fördraget om Europeiska unionen.

Med detta klargörande godtar Polen och Ungern förslaget om rådets slutsatser om EU:s fredsmedling.”

UTTALANDE FRÅN BELGIEN
om staternas huvudansvar i fråga om mänskliga rättigheter

”Belgien välkomnar antagandet av rådets beslut och rådets förordning om restriktiva åtgärder mot allvarliga kränkningar av och brott mot de mänskliga rättigheterna, och att man därmed inrättar ett EU-system för sanktioner avseende de mänskliga rättigheterna. EU bygger på respekt för de mänskliga rättigheterna och är fast beslutet att skydda dessa rättigheter både inom EU och världen över. Mänskliga rättigheter har en nyckelroll när det gäller att säkerställa fred och hållbar säkerhet och är fundamentala för EU:s yttre åtgärder.

Det bör stå klart att staterna bär huvudansvaret för att garantera de mänskliga rättigheterna och skydda sin befolkning från kränkningar av dessa. Belgien välkomnar därför skäl 2 i rådets beslut, där det anges att ’staterna bär huvudansvaret för att respektera, skydda och förverkliga mänskliga rättigheter, inbegripet att säkerställa efterlevnaden av internationell människorättslagstiftning’.

Enligt den internationella människorättslagstiftningen är länderna skyldiga att skydda individer och grupper mot kränkningar av de mänskliga rättigheterna, avstå från att hindra eller inskränka utövandet av de mänskliga rättigheterna och aktivt främja och underlätta utövandet av de mänskliga rättigheterna.

På lång sikt är det bästa sättet att förhindra allvarliga brott mot de mänskliga rättigheterna att ta itu med de bakomliggande orsakerna till konflikter, främja mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen samt stärka samhällsstyrning och institutioner. Staterna bör därför inte bara underteckna, ratificera och genomföra grundläggande folkrättsliga instrument om förbud mot och förebyggande av massövergrepp och skydd av (sårbara) befolkningsgrupper, utan de bör införa rättsliga och institutionella arrangemang för att hantera brott mot internationell humanitär rätt och internationell människorättslagstiftning och ställa förövare inför rätta.

När en stat inte kan eller till och med är uppenbart ovillig att skydda sin befolkning måste världssamfundet emellertid ingripa i tid genom lämpliga åtgärder.

Dessa olika dimensioner återspeglas också i principen om skyldigheten att skydda som utarbetats på FN-nivå. EU och dess medlemsstater står trofast bakom principen om skyldigheten att skydda.

EU stöder aktivt stater i deras ansträngningar att skydda och förverkliga mänskliga rättigheter, bland annat genom sin handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati 2020–2024, bilaterala människorättsdialoger och det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDMR). Detta innebär emellertid att vi inte kan tåla när det förekommer allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Det globala EU-systemet för sanktioner avseende de mänskliga rättigheterna bör därför betraktas mot bakgrund av detta.”

UTTALANDE FRÅN BELGIEN

om omröstning med kvalificerad majoritet

”Belgien välkomnar antagandet av rådets beslut och rådets förordning om restriktiva åtgärder mot allvarliga kränkningar av och brott mot de mänskliga rättigheterna, och att man därmed inrättar ett EU-system för sanktioner avseende de mänskliga rättigheterna. EU bygger på respekt för de mänskliga rättigheterna och är fast beslutet att skydda dessa rättigheter både inom EU och världen över. Mänskliga rättigheter har en nyckelroll när det gäller att säkerställa fred och hållbar säkerhet och är fundamentala för EU:s yttre åtgärder.

Systemet för sanktioner avseende de mänskliga rättigheterna kommer att utgöra ytterligare ett instrument i EU:s verktygslåda för att skydda och främja mänskliga rättigheter runtom i världen. Systemet för sanktioner bör vara effektivt för att bidra till att hantera allvarliga kränkningar av och brott mot de mänskliga rättigheterna.

I detta avseende beklagar Belgien att beslut om att fastställa och ändra sanktionsförteckningarna enligt artikel 5.1 i rådets beslut kommer att behöva fattas med enhällighet. Detta krav kommer att hämma effekterna av systemet för sanktioner som en del av vår verktygslåda för mänskliga rättigheter och som ett politiskt instrument inom ramen för Gusp.

Belgien anser att en försiktig och väl utformad utvidgning av omröstning med kvalificerad majoritet i Gusp-frågor, även i fråga om mänskliga rättigheter och sanktioner, skulle bidra till en mer effektiv och trovärdig gemensam utrikes- och säkerhetspolitik för EU för att försvara våra intressen och värderingar, utan att medlemsstaternas grundläggande intressen åsidosätts. I detta avseende föreslår Belgien en öppen, övergripande diskussion om denna fråga under lämpliga förhållanden, utan att den kopplas till något särskilt föreliggande förslag.”

UTTALANDE FRÅN KOMMISSIONEN

Kommissionen noterar att rådet har gett sig själv genomförandebefogenheter avseende restriktiva åtgärder mot allvarliga kränkningar av och brott mot de mänskliga rättigheterna i syfte att säkerställa samstämmighet med förfarandet för att ändra och se över bilagan till beslut (Gusp) 2020/1999. Med hänvisning till artikel 291.2 i fördraget vidhåller kommissionen att det hade varit lämpligare att tilldela kommissionen genomförandebefogenheter. I mål C-440/14 P, National Iranian Oil Company (NIOC) mot rådet och kommissionen, bekräftade domstolen att rådet kan tilldelas genomförandebefogenheter i ”särskilda vederbörligen motiverade fall”. Kommissionen anser därför inte att NIOC-fallet kan betraktas som ett prejudikat för alla arrangemang vad gäller genomförandebefogenheter för rådsförordningar om införande av restriktiva åtgärder. Med tanke på att begreppet ”genomföra” omfattar tillämpning av bestämmelser i särskilda fall genom rättsakter med individuell giltighet är det absolut nödvändigt att den genomförande myndigheten kan säkerställa alla rättssäkerhetsgarantier som sådana personer har rätt att få.

UTTALANDE FRÅN KOMMISSIONEN

om omröstning med kvalificerad majoritet

EU:s sanktionssystem inrättas genom rådsbeslut som fattas med enhällighet (artiklarna 29 och 31.1 i EU-fördraget). I enlighet med artikel 31.2 tredje strecksatsen i EU-fördraget ska rådet besluta med kvalificerad majoritet när det antar ”ett beslut om genomförande av ett beslut som fastställer unionens åtgärder eller ståndpunkter”. Detta är fallet när det gäller rådets genomförandebeslut om ändring av bilagor som rör personer som är uppförda på förteckningen enligt rådets beslut om inrättande av sanktionssystemet.

I linje med den ståndpunkt som kommissionen framförde i sitt meddelande från september 2018 uppmanar kommissionen rådet att använda omröstning med kvalificerad majoritet för att ändra bilagorna till EU:s sanktionssystem i enlighet med de förfaranden som anges i artikel 31.2 tredje strecksatsen i EU-fördraget.